

בית המשפט העליון

רע"א 651/19

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: חיים ברכר

נגד

המשיב: דוד לפידות

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו (סג"נ השופטת יי שבח) בהפ"ב 39174-09-18
ובהפ"ב 44885-07-18 מיום 26.12.2018

בשם המבקש: עו"ד עקיבא מאיר

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' סג"נ השופטת יי שבח) בהפ"ב 39174-09-18 ובהפ"ב 44885-07-18 מיום 26.12.2018, במסגרתו קיבל בית המשפט בקשה למחיקת בקשה לביטול פסק בוררות ואישור מנגד.

1. ברקע לסכסוך שבין הצדדים עסקים משותפים במשך מספר שנים לא מועט, הקשורים למכוני צילומי שיניים. הרב אליהו חרד (להלן: הבורר) מונה כבורר על ידי הצדדים להכריע בסכסוך וביום 10.1.2018 ניתן פסק בוררות על ידו. במסגרת פסק הבוררות חויב המבקש לשלם למשיב סך של 5,291,644 ש"ח. המבקש הגיש בקשה לביטול פסק הבוררות, בטענה כי מתקיימות עילות הביטול הקבועות בסעיפים 24(1), 24(3), 24(4), 24(6), 24(8) ו-24(10) לחוק הבוררות, התשכ"ח-1968 (להלן: החוק). מנגד, הגיש המשיב בקשה למחיקה על הסף של הבקשה ולאישור פסק הבוררות.

2. בית המשפט המחוזי קיבל כאמור את הבקשה למחיקה על הסף של הבקשה לביטול ואישור את הפסק. זאת, מכיוון שבהחלטה שניתנה על ידי בית המשפט ביום

30.4.2018 נקבע כי על הליך הבוררות שבין הצדדים חל סעיף 21א לחוק, המקנה זכות ערעור לפני ערכאת בורר בערעור, כאשר על פי סעיף 21א(ג)(1) לחוק, "קבעו צדדים כאמור בסעיף קטן (א) ניתן להגיש בקשה לביטול פסק הבוררות על פי העילות האמורות בסעיף 24(9) ו-10(10) בלבד". על כן, לא נדרש בית המשפט כלל לעילות הביטול הנטענות בבקשה, למעט הטענות לגבי העילה הקבועה בסעיף 24(10) לחוק (המבקש לא העלה טענה המתייחסת לעילת הביטול שבסעיף 24(9) לחוק, כאמור). באשר לעילה זו, מצא בית המשפט כי המבקש הסתפק בטענה בעלמא כי "הפגיעות המהותיות שעולות מהתנהלות הבורר מובילות בהכרח למסקנה כי בית המשפט היה מבטל פסק דין סופי מעין זה".

3. במסגרת הבקשה דנא טוען המבקש כי שגה בית המשפט בקבעו כי לא היה רשאי לטעון ביחס לעילות הבטלות שאינן מנויות בסעיף 21א(ג)(1) לחוק. עוד טוען המבקש כי הניח תשתית עובדתית מספקת במסגרת הבקשה לעניין ביטולו של פסק הבוררות מכוח סעיף 24(10) וגם בהקשר זה נפלה טעות תחת ידו של בית המשפט המחוזי.

4. דינה של הבקשה להידחות, מבלי להיזקק לתגובת המשיב. כידוע, רשות ערעור בענייני בוררות תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או כאשר ההתערבות נדרשת משיקולי צדק או לשם מניעת עיוות דין (ראו למשל: רע"א 8627/18 פרי הגליל (תעשיות) בע"מ נ' בוגופן בע"מ (6.2.2019)). הדברים נכונים ביתר שאת כאשר מדובר בבקשת רשות ערעור על החלטה בקשר לביטולו או אישורו של פסק בוררות (ראו למשל: רע"א 8565/18 כהן נ' ס. בני הגליל (1991) בע"מ (5.2.2019)). הבקשה שלפני אינה עומדת באמות המידה האמורות ודי בכך כדי להביא לדחייתה.

5. למעלה מן הצורך ובקצירת האומר אציין, כי צדק בית המשפט המחוזי בקבעו כי משעה שניתן היה לערער על פסק הבוררות בהתאם לסעיף 21א לחוק, אין כל מקום להידרש לעילות ביטול שאינן מנויות בסעיף 21א(ג)(1) לחוק. ודוק, העובדה שהמבקש בחר שלא לממש את זכותו לערער על פסק הבוררות לפני בורר נוסף אינה מעלה או מורידה לעניין זה. סעיף 21א לחוק נועד לתרום לסופיות ההליך ולשיפור תדמיתו של הליך הבוררות ככלי יעיל לפתרון סכסוכים (ראו: רע"א 7091/16 כהן נ' ד"ר שמואל טעדיה, עורך דין (6.11.2016)). מתן אפשרות לצד שהסכים לבוררות דו-שלבית כגון דא, לוותר על אפשרותו לערער ותחת זאת להגיש בקשה לביטול בהתאם לכלל העילות הקבועות בסעיף 24 לחוק, יחתור תחת תכלית זו. למה דומה הדבר? לצד שהפסיד בבית משפט השלום ובמקום להגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, בחר להגיש ישירות בקשת

רשות ערעור לבית המשפט העליון בעילות ערעוריות שמקומן להישמע בבית המשפט המחוזי. ברי, כי זאת אין להלום.

6. עוד אציין, כי אפשרות הערעור הקבועה בסעיף 21א לחוק מבוססת על הסכמת הצדדים ואין כל מקום ליתן פתח לצד להתנער מהסכמה זו, על כל המשתמע ממנה. לא בכדי סעיף 21א(ג)(1) מצמצם את עילות הביטול לאלו המנויות בסעיפים 24(9) ו-24(10) לחוק. עילות אלו, בניגוד לעילות הביטול האחרות המנויות בסעיף 24, עוסקות בפגמים בהליך הבוררות שחורגים, במידה רבה, מעניינם הפרטי של הצדדים ולכן יכולות הן להישמע בבית המשפט גם כאשר מיצו הצדדים את אפשרויות הערעור לפני הבורר הנוסף (לדיון בעילת הביטול המנויה בסעיף 24(9) לחוק ראו: רע"א 470/08 כרמל התפלה בע"מ נ' מדינת ישראל – משרד האוצר (4.3.2010); לדיון בסעיף 24(10) לחוק ראו: סמדר אוטולנגי בוררות דין ונוהל ב 1100-1113 (מהדורה רביעית מיוחדת, 2005)).

7. יידעו צדדים לבוררות כי ישנה משמעות לבחירתם בין בוררות ב"מסלול הרגיל", בוררות "דו-שלבית" בהתאם לקבוע בסעיף 21א לחוק, ובוררות במסגרתה הם הסכימו כי ניתן להגיש על פסק הבוררות בקשת רשות ערעור לבית המשפט לפי סעיף 29ב לחוק. מסלול-מסלול ויתרונותיו, מסלול-מסלול וחסרונותיו, לעבור ממסלול למסלול לאחר היציאה לדרך אי אפשר.

8. ולבסוף, באשר לטענות המבקש לעילת הביטול המנויה בסעיף 24(10) לחוק, שעניינה ביטול פסק בוררות כאשר קיימת עילה שעל פיה היה בית משפט מבטל פסק דין סופי שאין עליו ערעור עוד. מהבקשה לביטול שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי עולה כי אכן ההתייחסות לעילה הופיעה כלאחר יד, בשולי שוליה של בקשת הביטול. על כן, צדק גם כאן בית המשפט המחוזי בקבעו כי אין באמור כדי לבסס טענה זו, ולא היה כל מקום להידרש לה בהרחבה.

הבקשה נדחית אפוא. משלא נתבקשה תגובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ט באדר א' התשע"ט (24.2.2019).

ש ו פ ט